

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/158/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322010410
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1322010410.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Erika Tomusa, v trestnej veci obžalovaného K. N., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č. k. 6T/68/2022-373 zo 16. novembra 2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. februára 2023, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v časti výroku o škode, ktorým bol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný K. N. zviazaný k náhrade škody voči poškodenému D. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., vo výške XXXX,XX Eur.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/68/2022 zo 16.11.2022 bol obžalovaný K. N. uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona § 155 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 07.03.2022 v čase okolo 20.45 h vo vestibule železničnej stanice "N.", na adrese L. ulica, N., po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol poškodeného D. K. a to tak, že kým sa poškodený zohrieval pri radiátore, kde stál a obvinený sedel na lavičke v asi 10 metrovej vzdialenosti od poškodeného, obvinený sa ho viac krát pýtal, či chce prespať na stanici, alebo spolu s ním v opustenej budove, na čo mu poškodený odpovedal, že na stanici, čo obvineného rozzúrilo, prešiel krížom cez vestibul k poškodenému, z vrečka svojej vetrovky vytiahol svoj nôž zn. HONG LI s dĺžkou čepele 80 mm, a tomuto z bezprostrednej blízkosti, držiac ho vo svojej ľavej ruke ho čepeľou vrazil do brucha poškodeného, ktorý však mal na sebe tričko, pulóver a koženú bundu, ktorú mal zapnutú, v dôsledku čoho čepeľ noža vnikla do oblasti brušnej iba približne 2 cm hlboko, čím poškodenému spôsobil bodnú ranu brušnej steny v oblasti pravého hypochondria, ktorá mu musela byť zošitá v UNB Bratislava, Nemocnica Ružinov, následne sa poškodený v dôsledku bodného poranenia brucha prehol od bolesti v páse smerom dopredu a padol na kolená, kde zostal kľačať, čo využil obvinený, pristúpil bezprostredne k nemu a kolenom svojej pravej nohy ho v tejto polohe kopol od nosa, čím mu spôsobil zlomeninu nosových kostí a pomliaždenie tváre, ktoré mu boli ošetrené v UNB Bratislava, Nemocnica Ružinov, s celkovou dobou liečenia od jedného do štyroch týždňov

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, na výkon ktorého bol postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu bol uložený trest prepadnutia veci - 1ks nôž zn. HONG LI s dĺžkou čepele 80 mm s tým, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát (§ 60 ods. 5 Trestného zákona).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaného zaviazal nahradiť poškodeným škodu a to: Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. Bratislava vo výške 972,29 a D. K., nar. 05.08.1987, trvale bytom Senec, vo výške 1695,40 €.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podal odvolanie obžalovaný K. N., ktoré v mene obžalovaného písomne zdôvodnil obhajca podaním doručeným súdu dňa 06.12.2022 a tiež dôvody odvolania poskytol obžalovaný v podaní doručenom tiež dňa 06.12.2022.

Obhajca v mene obžalovaného uviedol, že odvolanie smeruje do všetkých výrokov rozsudku. Zdôraznil, že obžalovaný trvá na svojich tvrdeniach ohľadne priebehu incidentu, najmä že nemal úmysel ani priamy a ani nepriamy spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, pričom na spôsobenie takéhoto následku nemal žiadny dôvod a je presvedčený, že úmysel spôsobiť takýto následok nebol v konaní ani preukázaný.

Obžalovaný zastáva názor, že jeho konanie „...za okolností, za ktorých došlo k ujme na zdraví poškodeného a ktoré boli spoľahlivo zistené v priebehu dokazovania, nemožno označiť za konanie, na základe ktorého by mohol Obžalovaný spravodlivo predpokladať, že bude mať za následok spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví poškodeného. K takémuto následku v konečnom dôsledku ani nedošlo, a to napriek skutočnosti ako uviedol aj poškodený v priebehu svojich výpovedí, že sa poškodení voči obžalovanému žiadnym spôsobom nebránil (výsluch poškodeného zo dňa 09.08.2022 ako aj zo dňa 29.03.2022). Obžalovaný je zdatnej postavy a má dostatočnú silu na to, aby v prípade, že by chcel poškodenému ťažkú ujmu na zdraví nožom spôsobiť, takýto následok by bez väčších problémov spôsobil. Podľa zistených skutkových okolností obžalovanému nestála v dokonaní zločinu tak ako mu je kladený za vinu žiadna prekážka, a teda nemožno skutkový stav ustáliť ani na predpoklade, že ťažkej ujme na zdraví poškodeného zabránila len náhoda, prípadne ako je uvedené v odôvodnení napadnutého Rozsudku, oblečenie poškodeného.“

Odvolateľ je presvedčený, že záver súdu o tom, že k vážnejšiemu poraneniu nedošlo v dôsledku slabšej intenzity bodnutia, ale v dôsledku oblečenia, ktoré mal poškodený na sebe, nevyplýva zo žiadnych zistení a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní sa podľa obhajcu nie je možné spoľahlivo zistiť, čo mal poškodený oblečené. Má za to, že je pravdivé tvrdenie obžalovaného, že poškodený mal oblečené dve vrstvy oblečenia, z toho bunda bola tenká jesenná a potom nie je preukázané, že oblečenie skutočne mohlo reálne zmierniť intenzitu bodnutia nožom.

K danému konštatoval: „označenie oblečenia poškodeného ako „prekážku“, ktorá zabránila obžalovanému v údajnom úmysle spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, resp. ako „vplyv náhody - hrubšieho oblečenia“, ktoré malo zabrániť spôsobeniu takéhoto následku, preto to považujeme v celom rozsahu za nesprávne a nepreukázané“. Obhajoba požaduje aby bolo prihliadané na intenzitu útoku zdôrazniac vyjadrenie znalca, podľa ktorého penetrácia bodného kanála zodpovedala malej intenzite bodnutia.

Vzhľadom na rozvedené považuje vydaný rozsudok za „nezakladajúci sa na správnom právnom posúdení veci, kedy právne posúdenie nevychádza zo zisteného skutkového stavu veci, resp. vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu.“

Odvolateľ upozornil na ustálenú súdnu prax zdôrazniac, že nie je možné prihliadať iba na nástroj, ktorým mal byť útok vedený, ale aj na spôsob konania, intenzitu útoku, pohnútku a aj celkové okolnosti, za ktorých ku skutku došlo, tiež na dôvody, pre ktoré následok nenastal v prípade pokusu naplnenia skutkovej podstaty závažnejšieho trestného činu.

Je presvedčený, že k naplneniu subjektívnej stránky pokusu zločinu ublíženia na zdraví nestačí, že páchatel konal úmyselne, tj. úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, ale musí byť spoľahlivo preukázané, že jeho úmysel smeroval k spôsobeniu ťažšieho následku, tj. k spôsobeniu

ťažkej ujmy na zdraví. K úmyslu obžalovaného spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví pristupuje len nástroj, ktorým bol útok vedený, ale nožom určite môže byť spôsobené aj ľahké zranenie.

Zhrnul, že dôležitým aspektom pri posudzovaní úmyslu sú aj iné dôležité okolnosti, nielen nástroj, ktorý bol pri útoku použitý, ako:

-intenzita útoku - podľa odvolateľa bola nízka,

-dôvod, pre ktorý nenastal následok (ťažká ujma na zdraví) - podľa odvolateľa výlučne absencia vôle na strane obžalovaného takýto následok spôsobiť,

-pohnútky - podľa odvolateľa malo ísť o drobný kamarátsky konflikt, ktorý v značne miere spochybňuje závažný následok, okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný - podľa odvolateľa vychádzajú výlučne z popisu skutku poškodeným a obžalovaný nemal dôvod spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pričom je opomínané, že boli dlhoročnými kamarátmi, žili bezdomoveckým spôsobom života, spoločne si varili a bývali v opustenej budove.

S poukazom na rozvedené je presvedčený, že úmysel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví poškodenému, nebol obžalovanému dôkazmi preukázaný. Nesúhlasí s tvrdením, že samotný nástroj, ktorý bol na útok použitý a bolo ním spôsobené zranenie (nož) nasvedčuje úmyslu obžalovaného spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví.

Záverom odvolateľ zdôraznil, že obžalovaný nepopiera, že k incidentu došlo, ale rozhodne popiera úmysel spôsobiť ťažkú ujmu. Toto tvrdenie podporuje aj správanie obžalovaného po incidente, keď poškodenému podal servítku a zaujímal sa o jeho stav, či je v poriadku.

Na podklade rozvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, prípadne rozhodol sám tak, že obžalovaného uzná za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, prípadne obžalovaného spod obžaloby oslobodí. Zároveň navrhol aby súd zrušil výrok o škode vo vzťahu k poškodenému D. K..

Obžalovaný K. N. v odvodnení odvolania uviedol, že toto smeruje voči celému rozsudku a je presvedčený, že jeho konanie je právne zle kvalifikované.

Podľa vlastného vyjadrenia skutok neurobil s úmyslom, čo nebolo ani dokázané, poškodenému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví. Dal do pozornosti závery znaleckého posudku MUDr. Michalka Božíka PhD., podľa ktorého poranenie má charakter ľahkých zranení, tj. ľahkej ujmy na zdraví.

Je presvedčený, že z pohľadu ustanovenia § 123 ods. 3 Trestného zákona sa nemôže jednať o ťažkú ujmu na zdraví.

Obžalovaný záverom poukázal na ustanovenie § 14 ods. 1 Trestného zákona a zastáva názor, že skutok nemožno posudzovať tak ako to urobil prokurátor, pretože po incidente zostal na mieste, od začiatku spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a ak by chcel poškodenému ublížiť, tak by jeho konanie nebolo slabšej intenzity.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a skutok prekvalifikovať na prečin podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, pretože nebol preukázaný jeho úmysel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví.

Vec bola krajskému súdu predložená na rozhodnutie o podanom opravnom prostriedku predkladacou správou dňa 14.12.2022.

Podľa § 2 ods. 4 Trestného poriadku každý, proti ktorému sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa § 2 ods. 18 Trestného poriadku konanie pred súdom je ústne, výnimky ustanovuje tento zákon. Dokazovanie riadi súd, ktorý však výsluch obžalovaného, svedkov, poškodeného a znalcov spravidla ponecháva stranám, najprv tej, ktorá dôkaz navrhla či obstarala.

Podľa § 2 ods. 19 Trestného poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona Pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona Kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona Kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že
a) napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 4 a ods. 5 Trestného zákona platí

(1) Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

(2) Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

(4) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prít'azujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

(5) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne

a) u spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu, b) u organizátora, objednávateľa, návodcu a pomocníka aj na význam a povahu ich účasti na spáchanom trestnom čine,

c) pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Podľa § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona:

(2) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prít'azujúcich okolností

(5) Pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, ods. 5 Trestného zákona (1) Súd uloží trest prepadnutia veci,

a) ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu,

(5) Vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku Ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 3 Trestného poriadku

(1) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

(3) Ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného uviedol: „Ja sa v celom rozsahu pridriavam dôvodov odvolania. Poukazujem zvlášť na okolnosti prípadu. Zdôrazňujem, že obžalovaný nemal úmysel spôsobiť ťažkú ujmu, nenasvedčovala tomu ani intenzita bodnutia. Jednalo sa o kamarátov, ktorí boli bezdomovcami, spoločne si varili a aj toto nenasvedčuje úmyslu spôsobiť ťažkú ujmu. V prípade, že súd bude presvedčený, že sa obžalovaný dopustil konania posúdeného ako zločin, navrhujeme, aby bola zohľadnená možnosť využitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu.“

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, považujúc rozsudok prvostupňového súdu za zákonný vo všetkých jeho výrokoch.

Obžalovaný: „Ja nemám žiaden návrh. Nevyužívam právo posledného slova.“

Úvodom je potrebné uviesť, že vo veci už bolo rozhodované a to rozsudkom z 12.08.2022, č.k. 6T/68/2022-308. ktorý bol na podklade odvolania prokurátora odvolacím súdom dňa 06.10.2022 pod sp. zn. 4To/124/2022 postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku zrušený v celom rozsahu z dôvodu, že súd sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami nevyhnutnými pre objektívne rozhodnutie vo veci v dôsledku čoho vyvstala potreba niektoré dôkazy doplniť a zopakovať.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre posúdenie, najmä v otázke právnej kvalifikácie konania, pričom vôbec nevykonal dôkazy súvisiace s kopnutím poškodeného do tváre, z ktorého dôvodu bol rozsudok posúdený ako predčasný.

Prvostupňovému súdu bolo vytknuté, že žiadny dôkaz nebol vykonaný ohľadne zranenia na tvári poškodeného D. K., keďže znalec nebol k tejto otázke vôbec vypočutý a ani v tejto časti nebol ním vypracovaný znalecký posudok prečítaný. Zároveň odvolací súd poskytol svoje úvahy k právnomu posúdeniu konania obžalovaného, keď jeho konanie súd prvého stupňa vyhodnotil ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

K otázke právneho posúdenia odvolací súd svoje argumenty rozviedol v zrušujúcom uznesení (str. 11-13) so záverom, že konanie je potrebné právne posúdiť ako pokus ťažkej ujmy na zdraví podľa § 14 ods. 1 § 155 ods. 1 Trestného zákona.

Po vrátení veci prvostupňovému súdu (dňa 27.10.2022) okresný súd nariadil hlavné pojednávanie, ktorého termín určil na 16.11.2022, na ktorom plniac pokyn nadriadeného súdu, prečítal znalecký posudok znalca MUDr. Michala Božíka PhD. a vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

Teda preskúmané rozhodnutie je výsledkom konania pred súdom po zrušení predchádzajúceho odsudzujúceho rozsudku, voči ktorému odvolanie podal len obžalovaný do výroku o vine, treste a výroku o škode.

Potom na základe podaného odvolania obžalovaným do skutku, pre ktorý bol uznaný vinným a bol mu uložený trest, odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 316 Trestného poriadku a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, odvolací súd prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie je dôvodné, ale len čiastočne a to ohľadne výroku o škode.

Z predloženej trestnej veci odvolací súd zistil, že na obžalovaného K. N. bola Okresnou prokuratúrou Bratislava III, dňa 14.06.2022, podaná na Okresný súd Bratislava III obžaloba, č. k. 3Pv 90/22/1103-18, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods.

1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, na skutkovom základe v nej uvedenom.

V konaní pred súdom bolo vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní v dňoch 14.07.2022, kedy bol vypočutý obžalovaný K. N., svedok I. I., znalec MUDr. Michal Božík PhD., dňa 12.08.2022, kedy bola prečítaná výpoveď poškodeného D. K. (bol vypočutý po predchádzajúcom zadržaní dňa 09.08.2022), bol prečítaný znalecký posudok Kriministického a expertízneho ústavu, boli oboznámené listinné dôkazy a na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.11.2022 bolo dokazovanie doplnené prečítaním znaleckého posudku znalca MUDr. Michala Božíka PhD., odzneli záverečné reči a bol vyhlásený rozsudok, ktorý súd odôvodnil nasledovne: „Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní po opakovanom prehodnotení skutkového a na neho nadväzujúceho právneho posúdenia konania obžalovaného, a v názorovej zhode s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave súd prvého stupňa uzatvára, že obžalovaný je postavený pred súd pre pokus ťažkej ujmy na zdraví a hoci samotné bodné poranenie poškodeného nenapĺňa znaky ťažkej ujmy na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 Trestného zákona, a teda nešlo o vážnu poruchu zdravia, súd nižšie vysvetlí v kontexte s judikatúrou, prečo posudzoval toto konanie obžalovaného tak, ako ho kvalifikovala obžaloba. V prvom rade v skutkovej vete obžaloby, sa nachádzal opis iného konkrétneho možného následku, keď prokuratúra konkrétne uvádzala: „čím týmto konaním mohlo prísť vzhľadom na lokalizáciu bodného poranenia a typ zraňujúceho predmetu - noža k poškodeniu dôležitého orgánu poškodeného a nebezpečenstvu pre jeho život alebo iný závažný dlhšie trvajúci alebo trvalý následok“, čo je práve tou skutočnosťou z ktorej sa odvíja i judikatúra, že z hľadiska možného spôsobenia následku je teda podstatným to, aby páchatel vedel, že jeho konkrétne konanie, teda hlavne spôsob útoku, môže mať za možný následok spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví a aby si bol vedomý súvislosti medzi svojim konaním a následkom. Na zavinenie páchatela tak spravidla usudzujeme zo spôsobu útoku, avšak osobitnú pozornosť pri preukazovaní úmyslu, a to hlavne v prípade nepriameho úmyslu pri pokuse, je nutné venovať intenzite útoku (N. V. a kol.: Systém českého trestního práva: Základy trestní odpovědnosti. Praha: Novatrix, 2009, s. 299). Z uvedeného vyplýva, že k vážnejším poraneniám poškodeného nedošlo nie v dôsledku slabšej intenzity bodnutia, ale pre prekážky spočívajúce v hrubšom oblečení poškodeného, ktoré zmiernili intenzitu sily, ktorou obžalovaný pôsobil na telo poškodeného. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že potom, čo obžalovaný poškodeného bodol do brucha, v dôsledku čoho si poškodený kľakol na zem, tak obžalovaný následne kopol poškodeného do oblasti tváre, čím mu spôsobil ďalšie poranenia a pri tom vyslovil slová nech poškodený skape. Z tohto celkového správania sa obžalovaného je preukázaný podľa súdu priamy úmysel obžalovaného, spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, pričom len vplyvom „náhody - hrubšieho oblečenia“ nedošlo k závažnejšiemu následku. Aj samotná judikatúra v tomto smere hodnotí úmysel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, nie len predmetom - zbraňou, ktorou sa útočí, ale i oblasť tela, do ktorej sa útočí. Bodné poranenie brušnej dutiny, kde sa nachádzajú vnútorné orgány aj pre život nevyhnutné, a ktoré poranenie vnútorných orgánov, je spojené s vnútorným krvácaním a potrebou nie len ošetrovania, ale najčastejšie i neodkladného život zachraňujúceho chirurgického zákroku (čo konštatoval nakoniec aj znalec), je potrebné v tomto prípade hodnotiť ako pokus ťažkej ujmy na zdraví! Pokus ťažkej ujmy na zdraví preto prichádza do úvahy iba v prípade, pokiaľ páchatel vedel, že svojím konaním môže spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví poškodeného a pre prípad, že ju spôsobí, s tým bol uzročený, pričom konkrétne vykonanie tohto konania musí mať jednoznačnú súvislosť s možným vznikom ťažkej ujmy na zdraví, ktorá je bežne rozpoznatelná pre páchatela a ktorá je relatívne pravdepodobná (primerane nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 1038/2017 zo dňa 21.09.2017, ktorého závery sú v rámci komparatívneho výkladu práva použiteľné aj na území SR). Súd je preto toho názoru, že skutok vymedzený v skutkovej vete obžaloby napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 k § 155 ods. 1 Trestného zákona., v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kedy potom čo poškodeného bodol, ho následne ešte aj kopol do oblasti hlavy čím súčasne naplnil všetky znaky daného prečinu. Obžalovaný preto aj v tomto prípade zjavne chcel poškodenému spôsobiť ublíženie na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Trestného zákona“.

Pri plnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Trestného poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu v podstate dôsledne rešpektujúc právny názor a závery odvolacieho súdu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

Teda odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov (pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 § 155 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona), je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu tak, ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávanom na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to, odvolací súd v otázke skutkových zistení, odkazuje na podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil (už vyššie citované), nakoľko rešpektovali aj úvahy nadriadeného súdu vo vzťahu právnemu posúdeniu, ktoré rozviedol vo svojom zrušujúcom uznesení sp. zn. 4To/124/2022. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný K. N. odvolanie založil na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitých v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde. Vina obžalovaného musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne a zodpovedne tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Nadriadený súd dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného K. N. predostreté prostredníctvom obhajcu, krajský súd uvádza, okrem súdom prvého stupňa už zdôvodneného, nasledovné:

K názoru, že okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia, keď obžalovaného uznal za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 § 155 ods. 1 Trestného zákona, odvolací súd už nebude opakovať svoj právny názor, ktorý k danej otázke rozviedol v zrušujúcom uznesení sp. zn. 4To/124/2022 (str. 8, 11 až 13), len dodáva: obžalovaný nepoprel incident medzi ním a poškodeným, ale rozhodne poprel, že by mal úmysel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, odvolací súd uvedené vyhodnotil ako účelovú snahu zmierniť svoju trestnú zodpovednosť.

Odvolací súd pri vyhodnotení záveru, že obžalovaný naplnil znaky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona vzal do úvahy viaceré skutočnosti, ktoré boli dokazovaním preukázané. Obžalovaný K. N. bodol poškodeného nožom do brucha, pričom tomuto incidentu predchádzalo, že poškodený sa odmietol podrobiť výzve obžalovaného aby opustili priestory železničnej stanice v Senci, čo poškodený odmietol. Reakciou obžalovaného bolo, že vytiahol nôž, približoval sa k poškodenému a znovu sa ho spýtal odídu spolu, čo poškodený znovu odmietol a následne ho obžalovaný bodol do oblasti brucha a keď sa poškodený predklonil, kopol ho do tváre.

Ak obhajca ohľadne nepreukázania úmyslu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví zdôrazňuje intenzitu bodnutia, odvolací súd dáva do pozornosti vyjadrenie znalca MUDr. Michala Božíka PhD., ktorý uviedol, že možno predpokladať nižšiu intenzitu bodnutia a pripustil, že hĺbku penetrácie noža mohlo modifikovať aj oblečenie poškodeného, pokiaľ bolo hrubšie a tvrdšie mohlo významne redukovať rozsah penetrácie čepele noža (znalecký posudok čl. 91 a odcitované v uznesení sp. zn. 4To/124/2022 - str. 8-9), pričom poškodený vo svojej výpovedi (čl.65) uviedol, že mal oblečenú jesennú koženú bundu, ktorú mal zapnutú, mal oblečený sveter a tričko, k čomu možno uviesť, že neexistujú žiadne skutočnosti a okolnosti, na podklade ktorých by mala byť výpoveď poškodeného vyhodnotená ako nevierohodná a zmätočná. Teda aj odvolací súd uveril poškodenému v popise priebehu útoku obžalovaného na jeho osobu.

Čo sa týka svedka I. I., k oblečeniu poškodeného si tento nepamätal čo mal oblečené (čl. 73 z 08.03.2022) a na hlavnom pojednávaní (čl. 270) povedal, že presne nevie čo mal oblečené, len uviedol „nejakú bundu“.

Nadriadený súd dodáva, že obžalovaný sa môže brániť akýmkoľvek spôsobom, ale svedok je povinný hovoriť pravdu a je nutné zdôrazniť, že poškodený vo všetkých svojich výpovediach ohľadne oblečenia (čl. 65 a čl. 288) uvádzal, že mal oblečené tri vrstvy oblečenia a potom možno uzatvoriť, že fakt, že čepel noža neprenikla hlbšie do brušnej dutiny, mohol podporiť aj to, že mal oblečené tri vrstvy (bundu, mikinu a tričko).

Ak obhajca pohnútku na spáchanie zločinu ublíženia na zdraví spochybňuje poukazujúc na kamarátsky vzťah medzi obžalovaným a poškodeným, tak je nutné uviesť, že opomína, že obžalovaný konal (bodol nožom poškodeného a kopol ho do tváre), po tom ako sa poškodený odmietol podriaďiť jeho požiadavke aby zo stanice odišli a pre odvolací súd je významným aj to, že po bodnutí do brucha, keď sa poškodený v dôsledku tohto zranenia predklonil, ho obžalovaný kopol do tváre a spôsobil mu zlomeninu nosových kostí a pomliaždenie tváre, z čoho rozhodne nemožno usudzovať o kamarátskom vzťahu obžalovaného k poškodenému v takej intenzite ako to naznačuje obhajca.

Ak obhajca naznačuje, že súd vychádzal z popisu priebehu incidentu len od poškodeného a teda išlo o jednostranný pohľad, tak je nutné uviesť, že výpoveď poškodeného je nemenná, konzistentná a nenarušená, jak v prípravnom konaní tak aj v súdnom konaní, nedávala priestor na akékoľvek pochybnosti o pravdivosti.

Obhajca tiež zdôrazňuje, že obžalovaný po jednom bodnutí nožom do oblasti brucha poškodeného, v útoku nožom nepokračoval, ktorá skutočnosť má tiež nasvedčovať tomu, že nemal úmysel spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví, obhajca opomína, že útok zo strany obžalovaného pokračoval v podobe kopnutia do tváre a to ihneď po vbodnutí, keď sa poškodený predklonil, ktoré konanie rozhodne neznižuje úmysel obžalovaného ublížiť poškodenému, ktorý ho neuposlúchol.

Krajský súd zastáva názor, že pre právne posúdenie konania páchatel'a je potrebné vziať do úvahy nielen to aká ujma na zdraví poškodeného bola útokom páchatel'a spôsobená, ale je potrebné prihliadnuť aj k okolnostiam, za ktorých bol útok spáchaný, akým predmetom bolo zaútočené a aké nebezpečie pre napadnutého z útoku hrozilo.

Vo vzťahu k subjektívnej stránke krajský súd zastáva názor, že obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu a tento smeroval k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví a tento úmysel vyvodzuje z priebehu útoku na poškodeného, keď ho jedenkrát bodol do oblasti brušnej dutiny, kde sa nachádzajú životne dôležité orgány a teda jeho konanie smerovalo k poškodeniu v oblasti brucha, v oblasti pravého hypochondria (pravej podrebrovej oblasti), kde sa nachádza pečeň a pravá oblička, avšak nedošlo k prieniku do priestoru brušnej dutiny a ihneď ho kopol do oblasti tváre, čím mu spôsobil zlomeninu nosových kostí a pomliaždenie tváre.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že obžalovaný K. N. zaútočil ostrým predmetom s hrotom do brušnej dutiny, v ktorej sa nachádzajú životne dôležité orgány a následne zaútočil do oblasti tváre poškodeného tupým predmetom (ktorým je aj časť ľudského tela - ruka, noha...).

Je potrebné dodať, že konaním obžalovaného (bodnutie do oblasti brucha) nedošlo k dokonaniu skutku, nedošlo k naplneniu znaku ťažkej ujmy na zdraví a preto bolo konanie obžalovaného správne posúdené ako pokus trestného činu v zmysle § 14 ods. 1 § 155 ods. 1 Trestného zákona.

K výroku o treste.

Súd prvého stupňa rozhodnutie ohľadne druhu a výmery uloženého trestu odôvodnil nasledovne: „Súd pri úvahe o druhu a výške trestu pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Trestného zákona, prihliadol na spôsob spáchania činu úmyselným konaním obžalovaného, jeho následok, ktorým je úmyselný pokus ťažkej ujmy na zdraví ublíženie na zdraví, absenciu poľahčujúcej okolnosti avšak prítomnosť dvoch okolností priťažujúcich, že už bol za taký čin odsúdený a spáchal viac trestných činov. Avšak vzhľadom k tomu, že obžalovaný opätovne spáchal zločin súd v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, obligatórne zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/2. V takom prípade sa ustanovenie o prevahe priťažujúcich okolnostiach nepoužije, pričom súd ich do výroku o treste uviedol, aby tak bola jednak naplnená zásada podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, teda že súd pri úvahe druhu a výške trestu prihliadne na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností a tak sa odzrkadlila i závažnosť konania obžalovaného. Súd súčasne ukladal trest úhrnný a to podľa ustanovenia najprísnejšie trestného, ktoré je v tomto prípade ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, so sadzbou 4-10 rokov. S poukazom na vyššie uvedené súd následne zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby tak, že ukladal trest v rozmedzí 7-10 rokov. Pri úvahe o konkrétnej výške trestu, súd vzal do úvahy aj minulosť obžalovaného, ktorý bol už aj v minulosti odsúdený pre násilné trestné činy a tieto odsúdenia zjavne nevedli k jeho náprave, ako i to, že úmyselný útok obžalovaného nožom na poškodeného nie je možné bagatelizovať, pretože takéto konanie spôsobí takmer vždy poškodenej osobe poruchu zdravia. Išlo preto o závažný útok na inú osobu za použitia zbrane a preto spôsob spáchania činu, jeho následok (ublíženie na zdraví), zavinenie (priamy úmysel u obžalovaného) a malichernú pohnútku (riešenie konfliktu medzi dvomi opitými osobami) je nutné hodnotiť v neprospech obžalovaného. Za takýchto okolností je preto potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody (s poukazom na uvedené skutočnosti zjavne nie sú naplnené podmienky na uloženie podmienečného trestu odňatia slobody v zmysle § 49 ods. 1 Tr. zák.) a to pri spodnej hranici trestnej sadzby (8 rokov), nakoľko tu absentujú akékoľvek poľahčujúce okolnosti na strane obžalovaného, ktoré by boh spôsobili vyvážiť pomerne závažný priebeh okolností prípadu, mieru zavinenia obžalovaného, či spôsobený následok. Zároveň bol obžalovanému uložený i trest prepadnutia vecí, nakoľko táto bola použitá na spáchanie trestného činu.“

K druhu a výmere uloženého trestu odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa zvažil všetky relevantné okolnosti prípadu, prihliadol na spôsob spáchania činu úmyselným konaním obžalovaného, následok v podobe poruchy na objekte chránenom Trestným zákonom, na úmyselné zavinenie (priame), na absenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, existenciu a ustálené priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, pričom prihliadol i na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy vo vzťahu k čomu majú nepochybný význam predovšetkým údaje vyplývajúce z odpisu jeho registra trestov, z ktorého vyplynulo, že v osobe obžalovaného ide o sedemkrát súdne trestaného pre rôznu trestnú činnosť. Zvlášť významným sa javí odsúdenie za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a iné, pre ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 27.05.2009, sp. zn. 1T/82/2009. S poukazom na odpis registra trestov obžalovaného je nutné skonštatovať, že obžalovaný spáchal opätovný zločin, a preto pri úprave trestnej sadzby ustanovenej v § 155 ods. 1 Trestného zákona podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona prihliadajúc na fakt, že ukladá úhrnný trest, mu súd mohol ukladať trest v rozpätí od 7 rokov do 10 rokov. Ako už odvolací súd vyššie naznačil, obžalovaný K. N. je sedemkrát súdne trestaný a doposiaľ mu bol v troch prípadoch uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Ostatný trest - odsúdenie Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 6T/65/2019 zo 14.12.2019 mu bol uložený za trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 3 roky, ktorého výkon bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, tj. do 14.12.2024 s probačným dohľadom, pričom je zrejmé, že trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený v danej veci, sa dopustil v skúšobnej dobe.

Uvedené skutočnosti svedčia o značnej kriminálnej anamnéze osoby obžalovaného, k zmene jeho životného štýlu nedošlo napriek tomu, že na neho bolo za týmto účelom už opakovane pôsobené najprísnejším z pomedzi trestov - tzn. nepodmienečným trestom odňatia slobody.

Teda k výroku o treste odvolací súd konštatuje, že pri úvahách o voľbe druhu trestu a jeho výmery vo vzťahu k obžalovanému K. N. prvostupňový súd dôsledne hodnotil všetky okolnosti významné pre rozhodnutie o treste, nepochybil ani pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona) a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne a konkrétne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 Trestného zákona.

Uložený trest považuje krajský súd nielen za zákonný ale aj za spravodlivý, ktorý zodpovedá nielen zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatelov, ale aj účelu trestu vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a ostatným rozhodným kritériám podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona

Čo sa týka výroku o treste prepadnutia veci (1ks nôž zn. HONG LI s dĺžkou čepele 80 mm), tento výrok považuje za správny a zákonný vrátane rozhodnutia, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

K výroku o škode.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že obžalovaného K. N. zaviazal k náhrade škody voči poškodeným: Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. vo výške 972,29 € a D. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. vo výške 1695,40 €, aj voči ktorému výroku obžalovaný podal odvolanie prostredníctvom obhajcu považujúc výrok ohľadne poškodeného D. K., nakoľko poškodený neuplatnil nárok na náhradu škody, toho sa výslovne vzdal, za nesprávny.

Čo sa týka vyššie rozvedeného, je nutné dať za pravdu obžalovanému, pretože skutočne nie je splnená podmienka uplatnenia nároku na náhradu škody riadne a včas.

Totíž poškodený D. K. pri výsluchu dňa 08.03.2022 (čl. 57p.v.) sa k nároku na náhradu škody vyjadril, že sa k trestnému stíhaniu nepripája a od obžalovaného nežiadal náhradu škody.

Na podklade uvedeného potom odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku pristúpil ku korekcii vo vzťahu k výroku, ktorým súd prvého stupňa obžalovaného zaviazal k náhrade škody poškodenému D. K., nar. 05.08.1987, trvale bytom Senec, vo výške 1695,40 €, v ktorej časti výrok zrušil, pretože pre takéto rozhodnutie súd nemal zákonný podklad.

Inak povedané, poškodený D. K. neuplatnil nárok na náhradu škody voči obžalovanému K. N. a preto nebolo v súlade so zákonom rozhodnutie podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného zaviazat' na náhradu škody poškodenému D. K..

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku zrušil výrok v časti, v ktorej bol obžalovaný K. N. zaviazaný nahradiť poškodenému D. K. škodu vo výške 1695,40 Eur.

Z povahy veci je zrejmé, že výrok o škode je výrokom oddeliteľným od výroku o vine a treste a taktiež výrok o náhrade škody môže obsahovať viaceré oddeliteľné časti (napr. viac poškodených), z ktorého dôvodu zistiť nesprávnosť rozhodnutia len ohľadne poškodeného D. K., odvolací súd svojim rozhodnutím napravil len chybnú časť, ktorú zrušil. Zrušenie rozsudku v danej časti nemá priamy vplyv na ostatné časti rozsudku.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.